



**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na verejnom zasadnutí v Bratislave 30. januára 2008 o uznaní cudzieho rozhodnutia v trestnej veci **R. K.** pre trestný čin ublíženia na zdraví prerokoval odvolanie krajského prokurátora v Nitre proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 6. septembra 2007, sp. zn. 1 Ntc 4/2007, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok **sa zrušuje**.

Podľa § 516 ods. 1 a § 515 ods. 2 písm. b/Tr. por.

sa uznáva na území Slovenskej republiky

rozsudok súdov Českej republiky, a to rozsudok Obvodného súdu pre Prahu X. z 20. januára 2004, sp. zn. 4 T 143/2003, a rozsudok Mestského súdu v Prahe z 19. mája 2005, sp. zn. 5 To 193/2005, v častiach, ktoré sa týkajú

R. K., nar. X. v Š., trvalé bytom v S., okres L., občana Slovenskej republiky,

a to vo výroku, ktorým bol R. K. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky (Tr. zák. ČR) na tom skutkovom základe, že

v Prahe X. v ubytovni na P. ul. č. X. (Česká republika) 25. júla 2003 asi o 00.05 hod. po predchádzajúcej slovnej hádke s J. S. spolu s inými osobami tohto napadli, údermi päšťou a kopaním do tváre mu spôsobili zlomeninu dolnej čeľuste vľavo bez posunu úlomkov, trieštivú zlomeninu nosných kostičiek, tržné rany pravého očného viečka a hornej pery, ako aj pomliaždenie tkaniva tváre, v dôsledku čoho bol tento hospitalizovaný od 25. do 28. júla 2003 a potom bol šesť týždňov zraneniami obmedzovaný v bežnom spôsobe života,

ako aj vo výroku, ktorým bol R. K. podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. ČR uložený trest odňatia slobody na dva roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona Slovenskej republiky (Tr. zák. SR) R. K. na výkon tohto trestu odňatia slobody (na dva roky) sa zaraďuje **do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre ako súdu prvého stupňa zo 6. septembra 2007, sp. zn. 1 Ntc 4/2007, boli uznané na území Slovenskej republiky rozsudky súdov Českej republiky uvedené v enunciáte vo výrokoch týkajúcich sa občana Slovenskej republiky R. K., ale s tým, že uložený trest odňatia slobody na dva roky so zaradením na jeho výkon do väznice s dozorom sa nahrádza podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. SR trestom odňatia slobody na dva roky, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. SR sa podmiennečne odkladá, pričom podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. SR sa určuje skúšobná doba na tri roky.

Proti rozsudku krajského súdu podal krajský prokurátor v Nitre odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

per analógiám zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uznaní spomínaných rozsudkov súdov Českej republiky na území Slovenskej republiky. Uložený trest odňatia slobody na dva roky so zaradením do väznice s ostrahou podľa § 517 ods. 1 Tr. por. prokurátor navrhol nahradiť trestom odňatia slobody na dva roky so zaradením R. K. na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, resp. aby podľa § 517 ods. 2 Tr. por. bolo vyslovené, že vo výkone trestu uloženého cudzím súdom sa bude pokračovať bez jeho premeny v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia (§ 517 Tr. por.) sa nemôže postupovať v intenciách § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por., hoci reálne tak krajský súd dôkazy hodnotil, čo však v tomto konaní nie je v kompetencii súdov Slovenskej republiky. Tieto v otázke trestu sú oprávnené rozhodnúť bez jeho premeny o pokračovaní v ňom, ak je tento trest uložený v cudzine svojim druhom a výmerou zlučiteľný so slovenským právnym poriadkom (§ 517 ods. 2 Tr. por.). Podľa názoru uvedeného v odvolaní ak spomínanú zlučiteľnosť nie je možné konštatovať vo všetkých smeroch, súdy Slovenskej republiky sú oprávnené výroky cudzieho uznávaného rozhodnutia v určitých smeroch len modifikovať prispôbením výrokov slovenskému právnemu poriadku.

Podľa vyjadrenia odvolateľa v rozhodovanej veci trest uložený R. K. súdmi Českej republiky je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, a preto krajský súd mal rozhodnúť samostatne len o spôsobe výkonu trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací konštatuje, že odvolanie, ktoré je prípustné, bolo podané oprávneným procesným subjektom v zákonom stanovenej lehote; po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné revidovať.

Najvyšší súd zistil, že výrok napadnutého rozsudku, ktorými boli uznané na území Slovenskej republiky rozsudky súdov Českej republiky, a to Obvodného

súdu pre Prahu X. z 20. januára 2004, sp. zn. 4 T 143/2003, a Mestského súdu v Prahe z 19. mája 2005, sp. zn. 5 To 193/2005, vo výrokoch týkajúcich sa slovenského štátneho občana R. K. je správny; ide o výroky, ktorými bol tento uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1 Tr. zák. ČR a bol mu uložený trest odňatia slobody na dva roky.

Najvyšší súd v tomto smere poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, ktorú si v celom rozsahu osvojuje.

Najvyšší súd však nemôže akceptovať výrok napadnutého rozsudku, ktorým sa trest pôvodne uložený R. K. nahrádza podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) trestom odňatia slobody na dva roky, pričom jeho výkon sa podmienienečne odkladá s určením skúšobnej doby na tri roky (§ 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák.).

Najvyšší súd konštatuje, že v tomto smere akceptuje právny názor vyslovený v odvolaní prokurátora a na tam uvedené dôvody poukazuje. Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený R. K. českými súdmi, nebol zistený dôvod na premenu trestu podľa § 517 ods. 1 Tr. por., lebo tento je svojim druhom a výmerou zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky (jej Trestným zákonom). Za uvedený delikt aj slovenský súd by mohol uložiť trest rovnakého charakteru (druh a výmera) ako rozhodli české súdy. Slovenský súd rozhodujúci o uznaní cudzieho rozhodnutia však dôkazy produkované v konaní pred zahraničným súdom v rámci jeho jurisdikcie nemôže opätovne hodnotiť podľa všeobecných pravidiel v intenciách slovenského právneho systému, lebo nevykonáva proces, v ktorom sa rozhoduje o vine a treste.

Vzhľadom na ustanovenie § 517 ods. 2 Tr. por. teda v rozhodovanej veci neprichádza do úvahy premena trestu či už vo forme zmiernenia výmery určitého trestu alebo vo forme jeho faktickej premeny na trest reálne iného charakteru

(analogicky § 517 ods. 1 Tr. por.); slovenský súd je určitým spôsobom viazaný výrokom o treste v uznávanom cudzom rozhodnutí.

Rozhodnutie uznané na území Slovenskej republiky sa stáva súdnym rozsudkom tohto štátu a musí byť na jeho území aj reálne vykonateľné. V rozhodovanej veci preto bolo potrebné prispôbiť režim výkonu trestu, a to podľa § 48 Tr. zák. SR.

Najvyšší súd na tomto základe (vzhľadom na osobitnú úpravu konania o odvolaní v tzv. uznávacom konaní - § 518 ods. 4 Tr. por.) zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a sám meritórne rozhodol vo veci; uznal uvedené rozhodnutia súdov Českej republiky na území Slovenskej republiky v príslušných výrokoch a rozhodol o zaradení R. K. na výkon trestu.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. januára 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: